

kommen til den Slutning, at man burde vente et Par Aar, eller idetmindste et Aar, for at see, hvorledes Tilstandingen udenfor Havnen vilde vise sig, da det er klart, at det vilde være unyttigt at grave inde i Havnen, naar den Dybde, som er udenfor Havnen, ikke holdt sig saaledes, at Fartøjerne kunde komme ind. Hans Betænkning gaaer ogsaa ud paa, at man skulde nægte Punkterne 5, 6 og 7. — Jeg har endnu faaet et Brev fra en meget forstandig Mand i denne Deel af Sjælland; jeg veed ikke ret, om jeg maa nævne ham, men jeg kan ialtfald nævne et Par af de Ytringer, han har anført. Han vil paa alle Maader Bibeholdelsen af Nødhavnen, men han har dog Betænkelse ved at gaae frem paa den Maade, som nu skeer, idet han efter sin Erfaring ikke kan troe Andet, end at Tilstanding vil finde Sted. Han beskriver, hvorledes Frederikshavn indtil 1857 var kommen i Flor, men dens Stilling er nu forandret, og under disse Omstændigheder var det utvivlsomt meget rart, om en Kapital af 100,000 Rd. anvendtes paa Havnen, da endeel af disse Penge dog vilde blive i Byen. Han siger, at Tilstanding vil finde Sted, men nu kunde man først anvende 100,000 Rd., og naar man seer, at det ikke frugter, saa kan man jo igjen tage under Overveielse, om ikke 100,000 Rd. til skulde hjælpe bedre; Erfaringen viser, at Havnen sander til. Endelig har jeg, aldeles uden Opfordring fra min Side, faaet Brev fra et af Medlemmerne i Havnecommissionen, Herr Consul Kall, hvori han omtaler et nyt Project. Han har altsaa ikke megen Tillid til Frederikshavns Havn som Nødhavn, thi han omtaler, at maaskee en anden og bedre Havn vil kunne faaes, naar man vilde gjøre det fornødne Anlæg ved Græsholmene, og han anfører, at Ingenieurcapitain Grove netop vilde komme med Opmaalning af denne nye Havn, der uden tvivl vilde være af ganske anden Nytte end Frederikshavns Havn, som han efter Brevets

Indhold heller ikke anerkjender som nogen Havn for større Skibe. Ved Græsholmene vilde man faae en Dybde af 26 Fod, et beqvemt Indløb for alle Skibe, der kom Skagen ind eller gik ud af Kattegattet osv. Han taler aldeles ikke Noget om Beføstningerne, og altsaa skal jeg slet ikke tage videre Notice af dette Forslag, men blot gjøre opmærksom paa, at det er et Medlem af Frederikshavns Havnecommission, der nu anbefaler et Havneanlæg et ganske andet Sted.

Jeg troer ikke, at det for Diebliffet er nødvendigt at anføre Mere for de ærede Herrer, men jeg bliver ved den Tro, at vi, naar vi vilde handle forsigtig, bør vente lidt. Den ærede Minister anførte ved Sagens første Behandling, at det var forunderligt, at han skulde tage Handel og Skibsfart i Forsvar imod mig, men dette er ligesaa unødvendigt, som det vilde være, om jeg vilde tage Statskassens Tarn i Forsvar mod den ærede Minister, thi jeg er vis paa, at han har ligesaa stor Kjærlighed til Statens Penge, og ligesaa stor Omhu for ikke at give dem ud i Utide eller til Unytte, som jeg har Kjærlighed til Handel og Søfart. Derfor drifter jeg mig ogsaa til at troe, at den høitærede Minister ikke kan have nogen alvorlig Indvending at gjøre mod det Forslag, at vi vente med de store Beføstninger til den indre Udbygning, til Bolværket og de andre Arbejder, som jeg nævnte, tilsammen en Sum af nogle og 70,000 Rd. indtil vi vide noget Nærmere om, hvorvidt Frederikshavns Havn kan vedligeholdes, hvor den nu er, eller om man skal bygge Havnen et andet Sted, eller endelig om man istedetfor at anvende en stor Sum paa Opbyggningen skal beslutte sig til at trække Moloen længere tilføes, saa at vi faae en Dybde af 18 Fod, hvilket er lidt nok, thi naar der gaaer 2 à 3 Fod Sø fra, kunne dog de største Skibe ikke gaae ind, men Fleertallet af Skibene kunne faae Afgang til Havnen.